

Брюксел, 9 юни 2026 г.
(OR. en)

Междуинституционално досие:
2026/0137 (NLE)

10269/26
ADD 1

SOC 375
EMPL 199
ECOFIN 788
EDUC 256

ПРИДРУЖИТЕЛНО ПИСМО

От: Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от
г-жа Martine DEPREZ, директор

Дата на получаване: 3 юни 2026 г.

До: Г-жа Thérèse BLANCHET, генерален секретар на Съвета на
Европейския съюз

№ док. Ком.: COM(2026) 510 annex

Относно: ПРИЛОЖЕНИЕ
към
Предложение за РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА
относно насоки за политиките по заетостта на държавите членки

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2026) 510 annex.

Приложение: COM(2026) 510 annex

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 3.6.2026 г.
COM(2026) 510 final

ANNEX

ПРИЛОЖЕНИЕ

към

Предложение за РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно насоки за политиките по заетостта на държавите членки

Насока 5: Насърчаване на търсенето на работна ръка

Държавите членки следва да насърчават устойчива социална пазарна икономика. Те следва да улесняват и подкрепят инвестициите и да насърчават растежа, основан на иновациите, и растежа на производителността с цел създаване на качествени работни места, по-специално в контекста на цифровия, екологичния и демографския преход, както и на нарастващите нужди в областта на сигурността и отбраната, и с оглед на водещите цели на Съюза и национални цели в областта на заетостта за 2030 г. Държавите членки следва да прилагат интегрирани подходи, които отразяват специфичните предизвикателства и потенциала за развитие на различните региони и територии. За тази цел те следва да намалят пречките, пред които са изправени предприятията при наемането на хора, включително чрез намаляване на административната тежест и пречките пред разрастването, и да насърчават отговорното предприемачество и действителната самостоятелна заетост. Държавите членки следва да насърчават развитието на социалната икономика, включително на социалните предприятия. Те следва да разработват и прилагат свързани мерки и стратегии, да стимулират социалните иновации и да насърчават бизнес модели, които създават възможности за качествени работни места, особено за хората, които са най-отдалечени от пазара на труда или са недостатъчно представени.

За да се засили издръжливостта при евентуални сътресения, добре разработените схеми за работа с намалено работно време и подобни договорености могат, заедно с целенасоченото обучение, да помогнат на работниците да останат на работа по време на временни спадове и реструктуриране на дружествата, като същевременно улеснят динамичното преразпределяне на работната сила в икономиката. Добре разработените стимули за наемане на работа и преход към нова заетост, както и мерките за повишаване на квалификацията и преквалификация, разработени в тясно сътрудничество със социалните партньори, също могат да подпомогнат структурните трансформации, като улеснят процесите на реструктуриране и пренасочване на работната сила от западащите към нововъзникващите сектори. Следователно те могат да спомогнат за модернизирването на икономиката, включително чрез свързаното с това развитие на уменията.

Данъчното облагане следва да се измести от труда към други източници, които подкрепят в по-голяма степен растежа, както и към целите в областта на климата и околната среда, като същевременно се насърчава участието на жените на пазара на труда и се защитават приходите с цел адекватна социална закрила и разходи за стимулиране на растежа. Силно конкурентната и иновативна икономика, адекватните доходи и справедливото заплащане, както и добрите условия на труд следва да се разглеждат като съществени елементи за осигуряване на качествени работни места, които, заедно с развитието на уменията, кариерното развитие и сигурността на работното място, създават благотворен цикъл на лични възможности, производителност и икономически растеж. Държавите членки следва да насърчават колективното договаряне за определяне на работните заплати. Зачитайки националните практики и автономността на социалните партньори, държавите членки и социалните партньори следва да гарантират, че всички работници получават адекватно заплащане, като се ползват от колективни трудови договори или адекватни законоустановени минимални работни заплати, вземайки предвид тяхното въздействие върху конкурентоспособността, създаването на качествени работни места, покупателната способност и бедността сред работещите.

Насока 6: Подобряване на предлагането на работна ръка и достъпа до заетост, придобиване на умения и компетентности през целия живот

В контекста на цифровия и екологичния преход, демографските промени и геополитическите промени, както и нарастващото значение на сигурността и отбраната, заедно със свързаната с тях необходимост от по-голяма стратегическа автономност на Съюза, включително по отношение на технологичния суверенитет, държавите членки следва да насърчават конкурентоспособността, производителността, пригодността за заетост и развитието на човешкия капитал. За тази цел те следва да насърчават придобиването на умения и компетентности в съответствие с нуждите на пазара на труда, като се съсредоточат върху стратегическите сектори и веригите за създаване на стойност, определени в промишлената политика на Съюза и националната промишлена политика. Те следва да се справят с недостига на умения и работна ръка, включително чрез по-добро и по-навременно определяне на необходимите умения, също и с оглед на водещите цели на Съюза и национални цели в областта на уменията за 2030 г. Държавите членки следва също така да модернизират своите системи за образование и обучение и да инвестират в тях, включително в селските и отдалечените райони, както и в свързаната с тях инфраструктура, за да осигурят висококачествено, достъпно и приобщаващо образование и обучение и да стимулират повишаването на квалификацията и преквалификацията. По този начин следва също така да се гарантира, че работната сила притежава подходящите умения за разработване и внедряване на решения с оглед на бързо променящото се развитие на дълбоките технологии. Държавите членки следва да работят заедно със социалните партньори, доставчиците на образование и обучение, предприятията и други заинтересовани страни, за да преодолеят структурните слабости в своите системи за образование и обучение.

Особено внимание следва да се обърне на справянето със спада в образователните резултати на младите хора, особено по отношение на основните умения (грамотност, математика, природни науки, цифрови и граждански умения), включително като се предоставя целенасочена подкрепа на групите в неравностойно положение. Необходими са действия за преодоляване на предизвикателствата, пред които е изправена учителската професия, включително нейната привлекателност и условия на труд, както и за справяне с недостига на учители и за инвестиране в цифровите умения и компетентности на учителите и обучителите. За да се положат основите за адаптивност и издръжливост през целия живот, системите за образование и обучение следва да предоставят на всички учащи ключови компетентности, като например основни и цифрови умения, включително грамотност в областта на изкуствения интелект (ИИ), както и трансверсални компетентности, предприемачески умения и критично мислене с оглед на заплахата от дезинформация.

За да се повишат пригодността за заетост и създаването на качествени работни места, както и преходите към нова заетост, държавите членки следва да подкрепят достъпа на хората в трудоспособна възраст до обучение и да увеличат стимулите и мотивацията за търсене на обучение, включително, когато е целесъобразно, чрез индивидуални сметки за обучение, надеждни оценки на качеството на обучението и микроквалификации. Те следва да дадат възможност на всички да предвиждат и по-добре да се адаптират към нуждите на пазара на труда, по-специално чрез непрекъснато повишаване на квалификацията и преквалификация и предоставяне на интегрирано професионално ориентиране и консултации.

Държавите членки следва да насърчават равните възможности за всички, като се справят с неравенствата в образованието и обучението, включително териториалните различия в достъпа. На децата следва да се предостави достъп до финансово достъпни и висококачествени образование и грижи в ранна детска възраст в съответствие с „целите от Барселона“ и Европейската гаранция за децата. Държавите членки следва да повишат общото равнище на квалификация, да намалят броя на преждевременно напускащите системата на образование и обучение и да подкрепят равния достъп до образование за децата от групи в неравностойно положение и отдалечени райони. Те следва също така да повишат привлекателността, качеството и съответствието с нуждите на пазара на труда на професионалното образование и обучение (ПОО), да подкрепят достъпа до висше образование и неговото завършване и да увеличат броя на завършилите както ПОО, така и висше образование в областта на науката, технологиите, инженерството и математиката (НТИМ), особено на жените. Следва също така да се подкрепят най-добрите показатели и високите постижения при образователните резултати, като се има предвид тяхната роля за насърчаване на бъдещия потенциал за иновации на Съюза и конкурентоспособността. Държавите членки следва да улеснят прехода на младите хора от образование към заетост чрез достъпни и качествени стажове и професионална подготовка, както и чрез услуги за професионално ориентиране, и да увеличат участието на възрастните в ученето, особено сред учащите в неравностойно положение и най-нискоквалифицираните. Държавите членки следва да усъвършенстват и увеличат предлагането и използването на гъвкаво първоначално и продължаващо ПОО и да засилят ученето в процеса на работа в системите за ПОО. Освен това държавите членки следва да повишат значимостта на висшето образование за пазара на труда и когато е целесъобразно, за научните изследвания; да подобрят определянето на необходимите умения; да направят уменията по-видими, а квалификациите — съпоставими, включително и придобитите в чужбина, и да осигурят по-последователно използване на общите за ЕС системи за класификация (напр. ESCO); да увеличат възможностите за валидиране и признаване на уменията и компетентностите, придобити извън формалното образование и обучение, и да насърчат по-бързото признаване на квалификациите за гражданите на Съюза и на трети държави, като същевременно се запазват стандартите за качество.

Държавите членки следва да предоставят на безработните и на неактивните лица ефективна, навременна, координирана и съобразена с нуждите им помощ въз основа на подкрепата за търсене на работа, повишаване на квалификацията и преквалификация и достъп до други услуги за подпомагане, като обръщат специално внимание на уязвимите групи. С цел значително намаляване и предотвратяване на дългосрочната безработица, възможно най-бързо, най-късно след 18 месеца безработица, следва да се приложат всеобхватни стратегии, които включват изготвянето на задълбочени индивидуални оценки на безработните и валидирането на предишен трудов опит. Младежката безработица и предизвикателствата, свързани с младежите, незаети с работа, учене или обучение (NEET), следва да продължат да се решават чрез предотвратяване на преждевременното напускане на системата на образование и обучение и чрез подобряване на прехода от училище към работа, наред с пълното прилагане на засилената гаранция за младежта, по-специално като на младите хора на възраст 15—29 години се отправя предложение в рамките на 4 месеца на незаемост, за да се гарантира ранна намеса.

Държавите членки следва да се стремят да премахнат пречките и демотивиращите фактори, както и да предоставят стимули за участие на пазара на труда, особено за

хората с ниски доходи, вторите работещи членове на домакинствата (често жените), възрастните хора, хората с увреждания и тези, които са най-отдалечени от пазара на труда, включително хората с мигрантски произход и ромите. Държавите членки следва да допринасят за насърчаване на предлагането на работна ръка и за справяне с недостига на работна ръка, по-специално чрез насърчаване на подходящи условия на труд, като гарантират, че структурата на данъчните и осигурителните системи стимулира участието на пазара на труда и че активните политики на пазара на труда са ефективни и достъпни, като се зачита ролята на социалните партньори. Държавите членки следва също така да подкрепят осигуряването на адаптирана работна среда за хората с увреждания, предлагаща качествена несегрегирана заетост и кариерно развитие, включително чрез повишаване на осведомеността и предоставяне на целенасочена финансова и техническа подкрепа, информация и услуги, които им дават възможност да участват на пазара на труда и в обществото.

Държавите членки следва да гарантират равенство между половете и по-голямо участие на жените на пазара на труда, включително по отношение на кариерното развитие, чрез преодоляване на свързаните с пола стереотипи, премахване на пречките пред достъпа до лидерство на всички равнища на вземане на решения и чрез справяне с насието и тормоза на работното място. Необходимо е да се осигури равно заплащане за еднакъв или равностоен труд, както и прозрачност на заплащането. Следва да се насърчава съвместяването на професионалния, семейния и личния живот както за жените, така и за мъжете, по-специално чрез достъп до финансово достъпни и висококачествени дългосрочни грижи и образование и грижи в ранна детска възраст. Държавите членки следва да гарантират достъп на родителите и другите лица с отговорности за полагане на грижи до подходящи отпуски по семейни причини и гъвкави схеми на работа, с цел постигане на равновесие между професионалния, семейния и личния живот, както и да насърчават балансираното използване на тези права между родителите.

Като допълнително решение към оползотворяването на потенциала на местната работна сила в Съюза държавите членки следва да привличат таланти и умения от държави извън Съюза чрез пътища за законна миграция, като същевременно гарантират справедливо наемане на работа и трудови и социални права. Държавите членки следва да гарантират, че процедурите за признаване на квалификациите на граждани на трети държави в контекста на процедурите за законна миграция са прости и ефикасни и улесняват бързия достъп до регулираните професии. Държавите членки следва да продължат да участват в партньорства в подкрепа на талантите, за да подобрят пътищата за законна миграция, като въведат нови схеми за мобилност и предвидят ефективна интеграционна политика за работниците и техните семейства, която обхваща образованието и обучението, заетостта, социалната закрила, здравното обслужване и жилищното настаняване.

Насока 7: Подобряване на функционирането на пазарите на труда и ефективността на социалния диалог

Държавите членки следва да работят заедно със социалните партньори, за да гарантират справедливи, прозрачни и предвидими условия на труд. За да подобрят качеството на работните места, те следва да намалят и предотвратят сегментирането на пазара на труда, да се борят с недекларирания труд и фиктивната самостоятелна заетост и да насърчават прехода към безсрочни форми на заетост. Правилата за защита на заетостта, трудовото право и институциите следва да осигуряват както подходяща среда за наемане на работа, така и необходимата гъвкавост, за да могат работодателите да се адаптират

бързо към промените в икономическия контекст. Същевременно те следва да защитават трудовите права и да гарантират социална закрила. Насърчаването на използването на гъвкави схеми на работа, като например работата от разстояние, може да допринесе за по-високи нива на заетост и по-приобщаващи пазари на труда. Следва да се осигури безопасна и здравословна работна среда, а благосъстоянието и автономността на работното място да се насърчават като допринасящи за качеството на работата.

Държавите членки следва да подкрепят работниците и работодателите в цифровата трансформация, включително като насърчават ефективното, отговорно, приобщаващо и етично използване на инструменти с ИИ, които повишават производителността и допълват човешкия труд. За да се насърчи основан на доверие подход към технологиите и иновациите на работното място, държавите членки следва също така да извършват мониторинг на въздействието върху функционирането на пазара на труда, включително практиките за наемане на работа, и да използват ролята на социалния диалог и колективното договаряне. Несигурните условия на труд, включително при работата през платформа и нетипичните трудови договори, следва да се предотвратяват чрез гарантиране на справедливост, прозрачност, недискриминация и отчетност при използването на алгоритми и чрез борба със злоупотребите с договорни споразумения. В случаите на несправедливо уволнение следва да се осигури достъп до ефективно и безпристрастно разрешаване на спорове и право на обезщетение, включително подходяща компенсация, когато е приложимо.

Държавите членки следва да предприемат ефективни действия за активизиране и създаване на възможности за лицата, които могат да участват на пазара на труда, особено на слабо представените групи, като например жените и младежите, както и лицата в уязвимо положение, като например нискоквалифицираните и дълготрайно безработните, лицата с увреждания, лицата с мигрантски произход, лицата от ромски общности и по-възрастните работници. Държавите членки следва да засилят обхвата и ефективността на активните политики по заетостта, като повишат тяхната наличност, отвореност и покритие и като установят по-добра връзка между тях и социалните услуги, обучението и подпомагането на доходите на безработните. Държавите членки следва да повишат капацитета на публичните служби по заетостта да предоставят навременна и съобразена с нуждите помощ на търсещите работа, включително чрез основано на резултатите управление и по-добър капацитет за използване на данни и цифрови технологии, както и чрез оптимално използване на финансирането от Съюза. Частните служби по заетостта също играят важна роля в това отношение.

Държавите членки следва да предоставят на безработните лица подходящи обезщетения за безработица с разумна продължителност, в съответствие с внесените от лицето вноски и с националните правила за допустимост. Обезщетенията за безработица не следва да бъдат демотивиращ фактор за бързото завръщане към заетост и следва да бъдат съпътствани от активни политики по заетостта.

Мобилността с учебна цел, особено в областта на ПОО и професионалната подготовка и за учащи с по-малко опит в областта на мобилността, и трудовата мобилност на работниците следва да се увеличат и подкрепят по подходящ начин с цел повишаване на техните умения и пригодност за заетост. Следва да се преодолеят пречките пред трудовата мобилност в рамките на Съюза, включително свързаните с проверката на автентичността и разбирането на съдържанието на квалификациите от други държави членки, сложните и обременяващи процедури за признаване на професионалните квалификации или трудностите при упражняването или достъпа до

социалноосигурителни права. Следва да се гарантират справедливи условия на труд за всички, които извършват трансгранична дейност, включително гражданите на трети държави, като ефективно се прилага националното законодателство и законодателството на Съюза, като се увеличат усилията за правоприлагане и административното сътрудничество между националните администрации и се подобри предоставянето на информация на мобилните работници, както и на дружествата, с подкрепата на Европейския орган по труда.

Държавите членки следва също така да се стремят да създадат подходящи условия за новите форми на труд и методи на работа, като използват техния потенциал за създаване на работни места и същевременно гарантират, че те са в съответствие със социалните и трудовите права. Те следва да съблюдават изпълнението на приложимите правила в контекста на нетипичните договори и новите форми на труд, като например работата през цифрови трудови платформи. В това отношение социалните партньори могат да играят много важна роля и държавите членки следва да ги подкрепят, за да достигнат до хората, упражняващи нетипична работа и нови форми на труд, и да ги представляват. Държавите членки следва също така да засилят правоприлагането, като осигурят адекватен капацитет и специализирани обучения за инспекциите по труда във връзка с предизвикателствата, произтичащи от новите форми на труд, включително използването на цифрови технологии и изкуствен интелект, като например алгоритмично управление, наблюдение на работниците и работа от разстояние.

Държавите членки следва да осигурят благоприятна среда за двустранен и тристранен социален диалог на всички равнища, включително колективно договаряне, в публичния и частния сектор в съответствие с националното законодателство и/или националната практика, след провеждането на консултации и в тясно сътрудничество със социалните партньори, като същевременно се зачита тяхната автономност. Държавите членки следва да включват социалните партньори по систематичен, съдържателен и своевременен начин в разработването и изпълнението на политиките по заетостта и социалните политики и когато е целесъобразно, на публичните политики в икономическата и други области, включително в определянето и актуализирането на законоустановените минимални работни заплати. Държавите членки следва да насърчават по-широк обхват на колективното договаряне, включително чрез укрепване на капацитета на социалните партньори, да предоставят възможност за ефективно колективно договаряне на всички подходящи равнища и да насърчават координацията на тези равнища и между тях. Социалните партньори следва да бъдат насърчавани да договарят и сключват колективни трудови договори в области от значение за тях, при пълно зачитане на тяхната автономност и правото на колективни действия. Когато е уместно и въз основа на съществуващите национални практики, държавите членки следва да вземат предвид относимия опит на организациите на гражданското общество по отношение на заетостта и социалните въпроси.

Насока 8: Насърчаване на равните възможности за всички, насърчаване на социалното приобщаване, предотвратяване на бедността и борба с нея

Държавите членки следва да модернизират своите системи за социална закрила, за да осигурят адекватна, ефективна, ефикасна и устойчива социална закрила за всички през всички етапи от живота, съобразена с нуждите на застаряващото население. Те следва да насърчават социалното приобщаване и възходящата социална мобилност, да подкрепят справедливостта между поколенията и справедливото балансиране на

подкрепата между възрастовите групи, да стимулират участието на пазара на труда, да се борят с бедността и социалното изключване и да преодоляват неравенствата, включително чрез структурата на своите данъчни и осигурителни системи, като оценяват въздействието на политиките върху разпределението на доходите и същевременно се борят с дискриминацията във всичките ѝ форми. Допълването на универсалните подходи с целенасочени подходи може да повиши ефективността на системите за социална закрила. Държавите членки следва да повишат прозрачността и усвояването на обезщетенията за социална закрила, включително чрез етично и безопасно внедряване на цифрови инструменти, и като обръщат необходимото внимание на цифровото разделение. Следва да се обърне специално внимание на уязвимите домакинства, които са най-засегнати от екологичния и цифровия преход, както и от неравномерното въздействие на изменението на климата и увеличението на разходите за живот, включително цените на жилищата и енергията. Държавите членки следва да предприемат стъпки за преодоляване на пропуските в достъпа до социална закрила за работниците и самостоятелно заетите лица като неразделна част от гарантирането на качеството на работните места.

Особено внимание следва да се обърне на борбата с бедността и социалното изключване в перспективата на жизнения цикъл от детството до напреднала възраст в съответствие с водещите цели на Съюза и национални цели за намаляване на бедността за 2030 г. Държавите членки се насърчават да осигурят рамки на политиката за борба с бедността. С оглед на по-нататъшното предотвратяване и справяне с бедността, дискриминацията и стигматизирането, следва да се преодолеят трудностите за посрещане на основните нужди, като например храна, енергия, жилище и други основни стоки, както и липсата на достъп до качествени услуги. Държавите членки следва да разработят и интегрират трите направления на активното приобщаване (подходящо подпомагане на доходите, приобщаващи пазари на труда и достъп до качествени услуги за подпомагане), за да се удовлетворят индивидуалните потребности. Системите за социална закрила и приобщаване следва да гарантират подходящи обезщетения за осигуряване на минимален доход за всеки, който не разполага с достатъчно средства, и да способстват за социалното приобщаване, като подкрепят и насърчават хората да участват на пазара на труда и в обществото, включително чрез целенасочено предоставяне на социални услуги. Държавите членки следва да гарантират, че всички разполагат с достъп до основни услуги с добро качество. Наличието на достъпни и качествени услуги на приемлива цена, като например образование и грижи в ранна детска възраст, извънучилищни грижи, образование, обучение, жилищно настаняване, здравеопазване и дългосрочни грижи, е необходимо условие за осигуряване на равни възможности, включително чрез облекчаване на хранителните и материалните лишения. За да се прекъсне цикълът на неравностойно положение, проблемът с детската бедност и социалното изключване следва да се разреши по-специално чрез всеобхватни и интегрирани мерки, включително чрез пълното прилагане на Европейската гаранция за децата.

Държавите членки следва също така да гарантират достъп до устойчиви жилища на приемлива цена, включително социални жилища. От съществено значение за постигането на напредък ще бъде мобилизирането на частни и публични инвестиции за финансово достъпни и социални жилища, като същевременно се преодоляват и други затруднения в доставките. Освен това държавите членки следва да предоставят целенасочена помощ за жилищно настаняване и други мерки за подкрепа на хората в нужда или в уязвимо положение. Доставчиците на жилища в рамките на социалната

икономика, иновативните модели на финансиране и целенасочените мерки за мобилизиране на свободните жилища могат да бъдат градивни елементи за намиране на устойчиви и приобщаващи решения за жилищно настаняване. Енергийната и транспортната бедност, както и издръжливостта на рискове за здравето и на бедствия, включително предизвиканите от изменението на климата и влошаването на състоянието на околната среда, следва да бъдат преодолени с целенасочени мерки за подкрепа на домакинствата с ниски доходи и групите в неравностойно положение. Когато е целесъобразно, държавите членки следва да използват ефективно финансирането от Съюза, за да инвестират във финансово достъпни и социални жилища, студентски жилища, саниране на жилища и съпътстващи услуги. Следва да се вземат под внимание специфичните потребности на хората с увреждания, включително физическата достъпност. Бездомничеството и изключването от жилищно настаняване следва да бъдат преодолени по-специално чрез стимулиране на предлагането на финансово достъпни и социални жилища, превантивни мерки и насърчаване на приобщаващ, ориентиран към хората и интегриран подход, при който жилищното настаняване е в центъра на вниманието, като се гарантира, че подкрепата отговаря на реалните нужди.

В контекста на увеличаваща се продължителност на живота и други демографски промени държавите членки следва да гарантират адекватността и устойчивостта на пенсионните системи за работниците и самостоятелно заетите лица. Пенсионните системи следва да гарантират равни възможности за жените и мъжете за придобиване на пенсионни права, включително като се предоставят пенсионни кредити за прекъсвания за полагане на грижи и като се увеличат спестяванията в широки и приобщаващи допълнителни схеми. Пенсионните реформи следва да бъдат подкрепени от политики, целящи да се намалят разликите в пенсиите на жените и мъжете, и от мерки за удължаване на професионалния живот, като например улесняване на воденето на активен живот на възрастните хора и участието им на пазара на труда с цел повишаване на ефективната пенсионна възраст. Държавите членки следва да насърчават прозрачността на пенсионните права, включително чрез услуги за проследяване на пенсиите.

Държавите членки следва да осигурят своевременен достъп до профилактика и здравни грижи на приемлива цена, като същевременно гарантират устойчивостта в дългосрочен план. В контекста на нарастващото търсене на дългосрочни грижи, свързано и с демографските промени, чрез всеобхватни и интегрирани мерки следва да бъдат преодолени пропуските по отношение на адекватността и наличността на услугите, недостигът на работна сила и лошите условия на труд. Освен това държавите членки следва да се стремят да разработят модели за полагане на грижи, които са ориентирани към индивида, да гарантират плавен преход между различните пътеки за полагане на грижи (например от болница към грижи в дома и/или резидентни грижи) и да удовлетворят нуждите от здравни и дългосрочни грижи по интегриран начин.